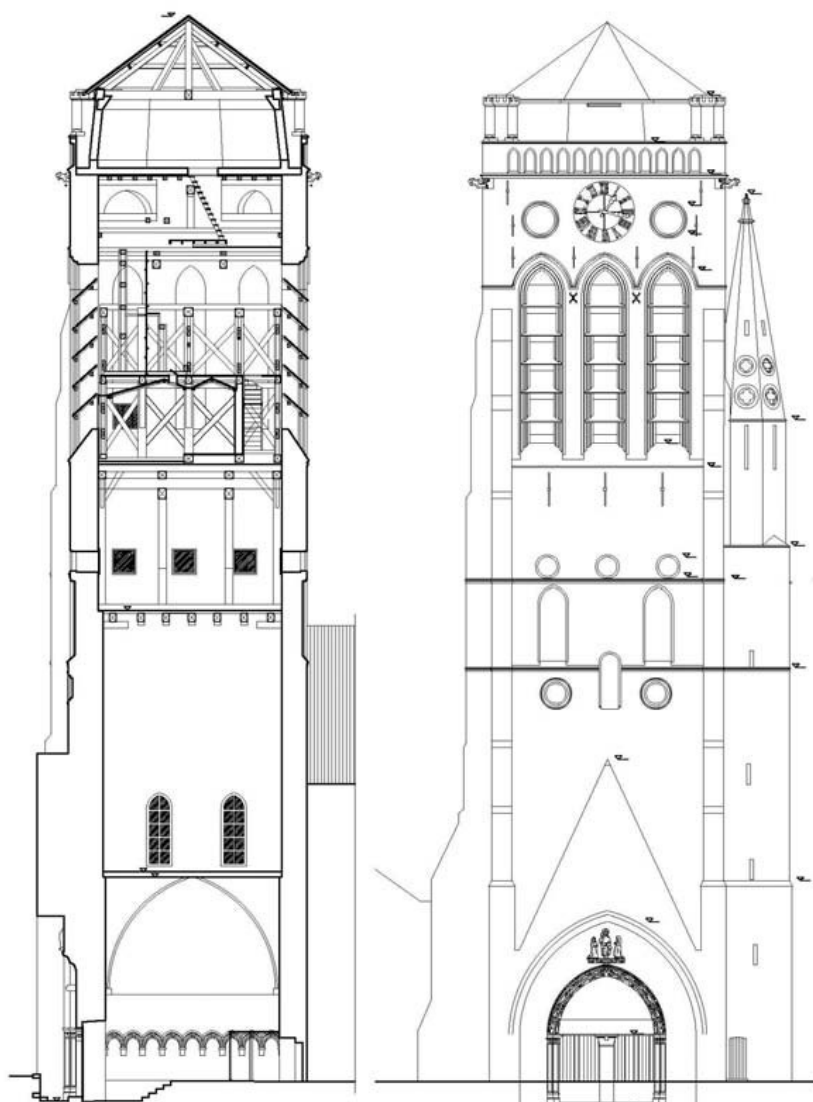

De toren van de Sint-Niklaaskerk te Veurne

De toren van de Sint-Niklaaskerk wordt doorgaans in de late 13de of vroege 14de eeuw gedateerd. De gebruikte baksteenformaten doen vermoeden dat de onderste geledingen van de kerktoren in de 13de eeuw werden opgetrokken, terwijl de geledingen vanaf de galmgaten en hoger uit de 14de eeuw stammen. De toren is opgetrokken uit gele en rode baksteen. Beide baksteensoorten lijken door elkaar te zijn gebruikt, waarbij uitsluitend rode baksteen werd aangewend voor geprofileerde omlijstingen. De onderste geleding aan binnenzijde van de gelijkvloerse torenverdieping is langs de west- en de noordzijde opgetrokken uit witte natuursteen, waarschijnlijk krijtsteen van Avesnes. Daarboven vangt het baksteenmetselwerk aan.

Het westportaal bestaat uit een dubbele deuropening onder zware lateien uit Doornikse steen, gesteund door een middenpijler. De gevelzijde is aan beide zijden van de opening afgewerkt met twee driekwartzuilen, waarop een grote spitsboog aanzet. De boogvormen, die waarschijnlijk opgetrokken zijn uit krijtsteen van Avesnes, zijn afgewerkt met zeer sterk verweerde beeldhouwde figuren onder baldakijnen. In het boogveld zijn beperkte resten van een uitkragende sculptuur zichtbaar. Boven de grote spitsboog is een sterk verweerde beeldengroep in witte natuursteen in het baksteenmetselwerk ingemetseld.

Vanaf 1843 werd de toren hersteld en kreeg hij een nieuwe bakstenen spits. Omstreeks 1866 diende deze echter te worden afgebroken. Bij een restauratie door stadsarchitect J. Vinck in 1891-1892, werd de torenspits niet heropgebouwd. Slechts de rompen van de vier arkeltoeren en de aanzet van de spits werden heropgebouwd, waardoor de toren min of meer zijn huidige uitzicht verkreeg. In 1958 werd een nieuwe beiaard in de toren geïnstalleerd. Tussen 1975 en 1981 werd de toren opnieuw gerestaureerd. De belangrijkste ingrepen waren de bouw van een paar betonnen vloeren ter verbetering van de stabiliteit. De afgeknotte torenspits werd hierbij volledig afgebroken en heropgebouwd. Het torenmetselwerk werd hersteld. Hierbij werden ook de gedeeltelijk dichtgemetselde galmopeningen volledig opengemaakt en voorzien van nieuwe galmboarden. Het westportaal werd uitgegraven tot op het oorspronkelijke vloerplan. Hiervoor werd de vloer in de gelijkvloerse torenverdieping aangepast.

De restauratie van de toren zal in twee fasen worden uitgevoerd. De eerste fase omvat de bouwkundige restauratie van de gevels en van de torenverdiepingen, met uitzondering van de portaalruimte op de gelijkgrondse verdieping en van de westelijke portaalgevel. In een tweede fase, in te leiden na de restauratie door het KIK van de natuursteensculptuur van het westportaal, wordt het baksteenmetselwerk van dit portaal samen met de gelijkgrondse torenverdieping gerestaureerd. In deze fase zal in eveneens worden voorzien in de ontsluiting en de herinrichting van de toren.

Benoît Delaey
conservatiearchitect
m.m.v. ir.-arch. Dries Vanhove